

Universitätsbibliothek Paderborn

**Isagoge Sive Introductio Ad Vitæ Spiritualis
Perfectionem, Omnibus tam Regularibus, quām Clericis
Sæcularibus, Confessariis, Concionatoribus, & Animarum
Pastoribus perquām utilis, & specialiter ...**

Herlet, Johann Georg

Sulzbaci, Anno MDC.XCIII.

§. 11. De mediis ad operandum ex charitate Dei requisitis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37853

S. II.

*De mediis ad operandum ex charitate Dei
requisitis.*

187. **U**T verò in operibus nostris ordinariis & Exercitiis seu functionibus quotidianis possimus jugiter (quantum humana infirmitas, & vitæ præsentis conditio permittit) per actualem charitatem Deo esse & permanere conjuncti & uniti ; duplicis generis media requiruntur. Nam aliqua sunt necessaria ad remotionem impedimentorum positivorum , quæ scilicet obsistunt nobis, & obstaculum ponunt, nè opera nostra ad Deum per intentionem ex motivo Charitatis procedentem referre & cum fine nostro conjungere ac unire nos possumus. Qualia impedimenta sunt imprimis omnia & singula peccata mortalia , quæ charitatem planè excludunt , & cum eâ sunt incompossibilita ; uti & venialia deliberatè & plenè advertenter commissa ; quæ fervorem charitatis minnuunt ; de quibus jam suprà differuimus. Deinde illa omnia , quæ tranquillum , pacatum , quietum & serenum animæ nostræ statum disturbant , variisque nos distractionibus , curis , solicitudinibus , perturbationibus , & tumultuosis cogitationibus exagitant , etiam si in se formaliter mala non existant ; cujusmodi sunt Bonorum temporalium possellio , conjugium , affctus inordinatus erga consanguineos , passiones

Z 3 & mo-

& motus inferioris Appetitus indomiti, cognitio objectorum vanorum &c. Docet enim quotidiana experientia, quod animus curis gravatus, distractus, aut motibus inordinatis, & perturbationibus agitatus, non sit aptus & idoneus elevari ad Deum, & conjungi sive uniri illi, atque ex toto adhærere. Unde qui in conjugio vivunt, cor divitium habere dicuntur. *1. Corinth.*
 7. Et possessio divitiarum nec non solicitude hujus saeculi suffocant verbum Dei. *Matth. 13.* S. Basilus hanc animi a curis & perturbationibus libertatem seu immunitatem, ejusque tranquillum & pacatum statum pro fundamento spiritualis aedificii sive perfectionis ponit; ait enim prefat. *Aschet.* *Age miles Christi,* propositum tibi vita genus sit, domo, civitateq; ac possessione rerum omnium carens; solutus esto atq; ab omnibus vita hujus curis liber. Et in *Regul.* fus. interrogat. q. Ipsa, que ex Evangelio est, pietatis cultura, studiumq; ineunda apud Deum gratia in eo tota posita sunt, si quis animum suum ab omnibus prorsus mundi hujus solicitudinibus avocabit; seseq; funditus a quavis re, unde animo menteve distrahi possit, abduxerit. Et infra: Illud nosse convenit, nos cum nullius alterius mandati cuiusquam, tum ne charitatis quidem ipsius adversus Deum ac proximum observationem posse prestare, si huc illucq; mentem temere passi fuerimus aberrare. Animadvertis itaque necesse esse, ut qui modo vere Deum sit secuturus, nō à vinculis affectionum vita huius solutus sit. Item Epist. *1. ad Gregorium Theologum.*

logum. Primum mentem pacatam habere conveniebat ; uti enim oculus continuo circumactus versatus , & nunc horsum illorumq; deflexus , nunc sursum deorsumq; erectus vicissim ac depresso , exactè cernere nequit : hunc in modum mentem humanam sexcentis mundi curis distractam , evidenter cernere veritatem , vix est , ut evenire possit. Denique inconstit. Monast. c. I. Cum Religiosus Deum unicè sibi amandum proponuerit , & ab omnibus perturbationibus vacuitatem aliquatenus saltem , quantum possit , cupiat consequi , & spiritualem puritatem tranquillitatemq; mentis , & ab omni intemperie submotam placiditatem , & quæ ex his nascuntur , letitiam & gaudium optet degustare ; in eo elaborat , ut ab omni concretione materia corporalij affectione animum turbulenter exagitante longissime cogitationes abducat suas ; cœlesti lumine citra ullam satietatem largiter hausto , puro , neq; umbrâ ullâ prepedito mentis oculores divinas undiq; contemplatur . Is autem ubi ad hujusmodi habitum statumq; hoc modo animum suum jugi exercitio duxerit ; Deo , quatenus Dei similitudinem mortalis potest attingere , similis efficitur , ab eog summe diligitur.

182. Alia media sunt necessaria ad instruendum , illuminandum , & implendum intellectum nostrum cognitione sive notitiâ Dei summi Boni , & Divinarum illius perfectionum , propter quas amabilis existit ; voluntas enim , cuius est amare , non fertur in incognitum , juxta illud tritum : *nihil volitum quin præcognitum.*

tum. Et: *Ignoti nulla cupido*; adeoq; ut voluntas possit amare Deum propter suam Bonitatem; debet intellectus prius cognoscere eam Bonitatem; tantoque major, vehementior & intensior erit amor, quanto major & perfectior fucrit cognitio Bonitatis. Acquiritur autem hæc cognitio & notitia Dei summi Boni per lectiōnem piorum librorum, colloquia spiritualia, meditationem &c. De quibus suo loco.

§. 12.

De primo medio ad operrandum ex charitate Dei, quod est Humilitas.

189. **F**undamentum internæ pacis, quietis, & tranquillitatis, ac consequenter totius perfectionis est *Humilitas*. *Cogitas magnam Fabricam construere celsitudinis*; de fundamento prius cogita *Humilitatis*; inquit S. Augustinus serm. 10. de verb. Dom. Et S. Cyprianus serm. de Nativit. Domini. Hic est primus Religionis introitus; sicut in mundum primus Christi ingressus; & quicunq; piè vult vivere, humiliiter de se sentiat. Fundamentum sanctitatis fuit semper *Humilitas*. Unde S. Basilius serm. de Abdicat. monet Monachum tyronem, ut studiose operam det, quatenus omnium novissimus sit, ac servus omnium; firmiterque credat, se omnium, quotquot sunt, mortalium esse contemptissimum, peccatisq; onustissimum, peregrinum, ac vagum; & quem solā tantum misericordiā adducti ii, qui

prio-